

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 11 grudnia 2006 r. w sprawie T-290/05 ⁽¹⁾;
- uchylenie decyzji Komisji z dnia 27 maja 2005 r.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie uzasadnia odwołanie od przedmiotowego postanowienia Sądu Pierwszej Instancji w następujący sposób:

Sąd pierwszej Instancji niesłusznie odrzucił skargę jako niedopuszczalną, ponieważ skarga ta miała służyć zobowiązaniu Komisji przez Sąd do udostępnienia pewnych dokumentów. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Sąd Pierwszej Instancji nie dysponuje stosowną kompetencją. Jednocześnie w zaskarżonym postanowieniu Sąd orzekł, że uzasadnione żądanie wnoszącego odwołanie nie może być rozumiane w ten sposób, iż pośrednio zmierza ono do uchylenia zaskarżonej decyzji Komisji. Takiemu rozumowaniu nie można się przychylić, ponieważ w swoim uzasadnionym żądaniu wnoszący odwołanie nie tylko pośrednio, lecz wyraźnie wnosi o uchylenie zaskarżonej decyzji. Zmodyfikowane żądanie wnoszącego odwołanie jest dopuszczalne, ponieważ zmierza ono do uchylenia decyzji Komisji. W związku z tym stwierdzenie niedopuszczalności skargi wnoszącego odwołanie w całości stanowi naruszenia prawa.

W zaskarżonym postanowieniu Sąd Pierwszej Instancji stwierdza, że skarga zawiera „oskarżenia pod adresem niemieckich publiczno-prawnych stacji nadawczych oraz innych podmiotów publiczno-prawnych”. Taka kwalifikacja argumentów wnoszącego odwołanie dyskredytuje argumentację przedstawioną przez wnoszącego odwołanie w sposób, który nie może zostać zaakceptowany. Dewaluacja argumentów zaprezentowanych w skardze jako „oskarżenia” oznacza, że Sąd Pierwszej Instancji nie dokonał oceny nadzwyczajnego znaczenia zarzutów i związanego z tym naruszenia prawa wspólnotowego w kontekście istotności uzasadnienia żądań sformułowanych w skardze. W ten sposób Sąd naruszył prawo do wysłuchania przez sąd. Taki sposób oceny zachowawczo sformułowanej argumentacji wnoszącego odwołanie prowadzi nawet do powstania podejrzenia braku bezstronności i wątpliwości co do rzetelności procesu.

Zaskarżone postanowienie jest niezgodne z podstawowymi zasadami Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Zaskarżone postanowienie narusza zadeklarowaną wolę Wspólnoty w kwestii rozwoju i umacniania zasad demokracji, państwa prawnego, przestrzegania praw człowieka i podstawowych wolności. Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji nie docenia również należycie znaczenia zasady jawności w ramach przyznanej i zadeklarowanej woli Wspólnoty w odniesieniu do zasady demokracji. Sąd zaniechał oceny kwestii, czy decyzja Komisji jest zgodna z celami Wspólnoty. Tym samym zaskarżone postanowienie narusza obowiązujące prawo wspólnotowe.

Nietrafne jest stwierdzenie, że żądanie udostępnienia spornego dokumentu Komisji zostało w pełni zaspokojone. Komisja potwierdziła co prawda przed Sądem autentyczność swojego

pisma opublikowanego w prasie, wnoszący odwołanie stwierdził jednak jednoznacznie, że to potwierdzenie przez Komisję nie rozstrzyga głównej kwestii. W uzasadnieniu wnoszący odwołanie podniósł w szczególności, że przedmiotowa gazeta nie stanowi organu promulgacyjnego urzędowych dokumentów pozwanej.

W powyższych względów zaskarżone postanowienie Sądu Pierwszej Instancji należy uchylić.

⁽¹⁾ Dz.U. L 331, str. 42.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Prud'homie de pêche de Martigues (Francja) w dniu 20 lutego 2007 r. — Jonathan Pilato przeciwko Jean-Claude'owi Bourgault

(Sprawa C-109/07)

(2007/C 95/50)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Prud'homie de pêche de Martigues

Strony postępowania przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jonathan Pilato

Strona pozwana: Jean-Claude Bourgault

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 11a rozporządzenia (WE) nr 894/97 z dnia 29 kwietnia 1997 r. ⁽¹⁾, wprowadzony na mocy rozporządzenia (WE) nr 1239/98 z dnia 8 czerwca 1998 r. ⁽²⁾, należy interpretować w ten sposób, że zabrania on również używania pławnic, które nie dryfują lub prawie nie dryfują, ponieważ są zamocowane do dryfkotwy?
- 2) Czy art. 11a ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady (WE) nr z dnia 29 kwietnia 1997 r., wprowadzony na mocy rozporządzenia (WE) nr 1239/98 z dnia 8 czerwca 1998 r., jest ważny, w związku z tym, że:
 - a) zdaje się służyć realizacji wyłącznie celów z zakresu ochrony środowiska, podczas gdy jego podstawę prawną stanowi dawny art. 43, obecnie art. 37, Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską;
 - b) nie zawiera definicji pławnicy, a więc nie określa w sposób wyraźny swojego zakresu zastosowania;
 - c) nie został jasno uzasadniony;

- d) nie uwzględnia dostępnych danych naukowo-technicznych ani warunków środowiskowych w poszczególnych regionach Wspólnoty, ani też rachunku kosztów i korzyści wynikających z wprowadzonego w nim zakazu;
- e) jest nieproporcjonalny do celu, jakiemu ma służyć;
- f) ma charakter dyskryminacyjny, ponieważ reguluje w jednakowy sposób bardzo odmienne sytuacje geograficzne, gospodarcze i społeczne;
- g) nie przewiduje odstępstwa na korzyść rybaków dokonujących połowów w małej skali, w rodzaju połowów za pomocą thonaille, które poza tym, że są tradycyjną metodą połowów w ściśle określonej części Morza Śródziemnego, stanowią podstawę utrzymania dla stosujących ją rybaków i mają charakter bardzo selektywny dla gatunków nie będących przedmiotem połowu?

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 894/97 z dnia 29 kwietnia 1997 r. ustanawiające środki techniczne dla zachowania zasobów połowowych (Dz.U. L 132, str. 1).
- (²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1239/98 z dnia 8 czerwca 1998 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 894/97 ustanawiające środki techniczne dla zachowania zasobów połowowych (Dz.U. L 171, str. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 13 grudnia 2006 r. w sprawach połączonych T-217/03 i T-245/03 FNCBV i in. przeciwko Komisji wniesione w dniu 27 lutego 2007 r. przez Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL) oraz Jeunes agriculteurs (JA)

(Sprawa C-110/07 P)

(2007/C 95/51)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszące odwołanie: Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL), Jeunes agriculteurs (JA) (przedstawiciele: adwokaci V. Ledoux i B. Néouze)

Druga strona postępowania: Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV), Komisja Wspólnot Europejskich, Republika Francuska

Żądania wnoszących odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 13 grudnia 2006 r.;

- stwierdzenie, że nie należy nakładać grzywn na wnoszące odwołanie federacje;
- tytułem żądania ewentualnego, obniżenie kwot rzeczonych grzywn;
- obciążenie Komisji kosztami związanymi z postępowaniem w sprawie zastosowania środka tymczasowego i postępowaniem głównym przed Sądem, a także postępowaniem przed Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie przedstawiają cztery zarzuty na poparcie wniesionego odwołania. W ich zarzucie pierwszym wnoszące odwołanie wnoszą, że Sąd zniekształcił dowody poddane jego ocenie, nie uwzględniając dwóch zasadniczych elementów stanowiących dowód na nieprzedłużenie porozumienia z dnia 24 października 2001 r. na okres po dniu 30 listopada tego samego roku. W zarzucie drugim wnoszące odwołanie twierdzą, że Sąd naruszył prawo wspólnotowe i utrwalone orzecznictwo Trybunału orzekając, że Komisja nie naruszyła prawa do obrony nie wskazując w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów, że dokona obliczenia kwot grzywn biorąc pod uwagę zsumowane obroty członków federacji wnoszących odwołanie. W zarzucie trzecim wnoszące odwołanie powołują się na naruszenie przez Sąd art.15 ust. 2 rozporządzenia 17/62, który do celów obliczenia, że grzywny nałożone na federacje wnoszące odwołanie nie przekraczają pułapu 10 % obrotów, o którym mowa w tym artykule, wziął pod uwagę zsumowane obroty członków federacji, nie spełniając w tym względzie konkretnych celów i przesłanek ustalonych w orzecznictwie. Wreszcie, w zarzucie czwartym strony wnoszące odwołanie zarzucają Trybunałowi naruszenie zasady „non bis in idem”, a także zasady proporcjonalności poprzez nałożenie na każdą z federacji odrębnej grzywny, która uwzględniała zsumowane obroty wspólnych członków federacji. Według wnoszących odwołanie, tylko na jedną federację w niniejszej sprawie mogła zostać nałożona kara uwzględniająca zsumowaną zdolność finansową wspólnych członków federacji wnoszących odwołanie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Asturias (Hiszpania) w dniu 28 lutego 2007 r. — José Manuel Blanco Pérez i María del Pilar Chao Gómez przeciwko Principado de Asturias

(Sprawa C-111/07)

(2007/C 95/52)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Superior de Justicia de Asturias